

ἀλλαγῶ τῆς Πικλαίης Διαθήκης ἐκτιθέμενα, ἵνα περι-
ορισθῶμεν ἐν προχείροις ὅλως καὶ παντὶ γνωστοῖς πα-
ραδείγμασιν ; (Ἐπεταὶ συνέχειαι.)

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ ἰδιόργος τοῦ Σικάγου (Β. Ἀμερικῆ) Ἐκ
Σικάγου ἀγγέλλεται ὅτι χάριν τῆς προσεχῶς αὐτόθι
γενησομένης παγκοσμίου ἐκθέσεως ἀνεγερθήσεται πύρ-
ργος σιδηροῦς, ὁμοίος πρὸς τὸν τοῦ Ἄιφφελ, ὕψους 330
μ. Ἐν αὐτῷ θὰ στηθῶσι 10 ὑδραυλικά μηχαναὶ δι'
ὧν θὰ δύνανται νὰ ἀνέλθωσιν ἐν μιᾷ ὥρᾳ 8000 ἀν-
θρώπων.

**Στατιστικὴ τῶν μεταλλείων καὶ ὀρυχείων
τῆς γῆς.** Ἐν ἔτει 1888 τὰ μεταλλεῖα ἀπάσης τῆς
γῆς παρήγαγον 23,512,006 τόνους σιδήρου, 517,000
τόν. μολύβδου, 344,000 τόν. ψευδαργύρου, 3000 τόν.
πλατίνης, ρικελίου, καὶ κιβάλλιου 4,000 τόν. ἀργύρου
166,225 χιλιόγραμμα χρυσοῦ. Ἐν ὄλῳ 24,760,000
τόν. ἀξίας 3,967,746,500 φράγκα. Ἄν δὲ πρὸς τὰ
ποσὰ ταῦτα προστεθῶσι καὶ διάφορα ἄλλα ὀρυκτά,
μάρμαρα λίθοι κτλ. ἡ ἀξία τῶν ἐκ μεταλλείων καὶ ὀ-
ρυχείων παραχθέντων ἀνέρχεται εἰς 8,880,000,000
φράγ.

Φθορὰ σιδηροδρομῶν. Κατὰ τὰς ἐν Βελ-
γίῳ γενομένας παρατηρήσεις εὐρέθη ὅτι σιδηροδρομικὴ
γραμμὴ ἐνὸς γεωγρ. μιλίου (=7420), ἐφ' ἧς καθ' ἑκά-
στην μίαν μόνον ἀμαξοστοιχία κινεῖται, χάνει ἐκ τοῦ
σιδήρου τῆς καθ' ἑκάστην 1 χιλιόγραμμα. Ἐπειδὴ δὲ
ἅπασαι τῆς γῆς αἰγραμμαὶ ἔχουσι μῆκος 50,000 γεωγρ.
μιλιῶν, δεχόμενοι, ὅτι ἐπὶ τούτων κατὰ μέσον ὄρον
10 ἀμαξοστοιχίαι κινεῖνται, εὐρίσκουσιν ὅτι καταστρέ-
φονται καθ' ἑκάστην ἐκ τῶν σιδηρῶν ράβδων 600,000
χιλιόγρ. σιδήρου, ἅτινα ἐν μορφῇ κόνεως ἀπέρχονται.

Αἱ τροφαὶ τῶν ἵππων. Πολλάκις ἀνεκινήθη τὸ
ζήτημα καὶ ὑπεστηρίχθη ἡ γνώμη, ὅτι βρώμος τετριμμέ-
νος καὶ χόρτος κοπανισμένος εἶνε θρεπτικώτερα διὰ τοὺς
ἵππους παρὰ ἐὰν δίδωνται ταῦτα μὴ κεκομμένα. Τὸ
ἀληθές τῆς γνώμης ταύτης ἀπέδειξε τρανώτατα πρὸ
ὀλίγον ἡ ἐταιρία τῶν λεωφορείων ἐν Λονδίῳ, ἧτις
κέκτηται 6000 ἵππων καὶ δαπανᾷ πολλὰ καθ' ἑκάστην
πρὸς διατροφήν αὐτῶν. Ἐχώρισε τοὺς ἵππους τῆς εἰς
δύο κατηγορίας· εἰς μὲν τὴν πρώτην ἔδιδε σιτηρέσιον
τῆς ἡμέρας δι' ἑκάστον ἵππον 8 χιλιόγραμμα βρώμου
τετριμμένου, 3 χιλιόγρ. 750 γραμμ. χόρτου κοπα-
νισμένου, καὶ 1 χιλιόγρ. 125 γραμμ. ἀχύρου· εἰς δὲ
τὴν δευτέραν ἔδιδε 9 ½ χιλιόγρ. βρώμου καὶ 6 ½ χι-
λιόγρ. χόρτα ἀκοπάνιστα τουτέστι τροφήν 13 χιλιό-
γράμμων διὰ τοὺς τῆς πρώτης κατηγορίας καὶ 16 διὰ
τοὺς τῆς δευτέρας. Καὶ ὅμως παρετήρησεν ὅτι οἱ πρῶ-
τοι ἵπποι οὐδεμίαν διαφορὰν ἐδείκνυον οὔτε ὡς πρὸς

τὴν ὑγείαν καὶ εὐεξίαν τοῦ σώματος, οὔτε ὡς πρὸς
τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἰκανότητα πρὸς ἐργασίαν· εἰσή-
γαγε τότε εἰς γενικὴν χρῆσιν τὴν ὀλιγοτέραν ἀλλὰ
κοπανισμένην τροφήν καὶ ἐπέτυχεν ἐκ τούτου οικονο-
μίαν 1500 φράγκων καθ' ἡμέραν ἢ περὶ τὰ 581,000
φρ. ἑτησίως.

Ὁ λόγος εἶνε ὅτι οἱ ἡλικιωμένοι ἵπποι ἔχουσιν
ὀπωσδήποτε βεβλαμμένους τοὺς ὀδόντας των καὶ ὡς
ἐκ τούτου δὲν δύνανται νὰ μασσήσωσι καλῶς τὴν τρο-
φήν, πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἐμποδίζει τὴν τελείαν χωνεύ-
σιν καὶ τὴν ἀπορρόφωσιν πάσης τῆς ἐν τῇ τροφῇ πε-
ριεχομένης θρεπτικῆς οὐσίας. Ἐνθ' ὅταν κοπανισθῇ ἡ
τροφή μασσείται καὶ χωνεύεται καλῶς καὶ ἀποδίδει
πᾶν τὸ ἐν αὐτῇ χρῆσιμον καὶ θρεπτικόν.

Αἱμορραγία τῆς ῥινόσ. Ὁ Δρ. κ. Jonathan
Hutchinson συνιστᾷ τὸ ἐξῆς μέσον πρὸς κατάπαυ-
σιν τῆς αἱμορραγίας τῆς ῥινόσ. Νὰ ἐμβαπτίζωνται αἱ
χεῖρες καὶ οἱ πόδες τοῦ ἀσθενοῦς ἐντὸς ὕδατος ὅσον
τὸ δυνατὸν θερμότερου — μετὰ τινὰς στιγμὰς κα-
ταπαύει ἡ αἱμορραγία.

Ἄτερον μέσον εὐκολώτερον εἶνε ἡ χρῆσις ἀντιπυ-
ρίνης. Πρὸς τοῦτον ἀρκεῖ ½ μέγρις ἐνὸς γραμμαρίου
εἰς λεπτοτάτην κόνιν ἐξ ἧς λαμβάνεται καθ' ἑκάστον
δευτέρον ἢ τρίτον λεπτόν μικρὰ δόσις διὰ τῶν δύο
δακτύλων καὶ εἰσπνέεται διὰ τῆς ῥινόσ καὶ μετ' ὀλί-
γον ἡ αἱμορραγία καταπαύει. Καλὸν εἶνε ἐκ τῆς
ἰδίας κόνεως νὰ ἐπιπασθῇ ὀλίγον ξαντόν, τὸ ὅποιον
νὰ εἰσαχθῇ κατόπιν ἐντὸς τῶν ῥωθῶνων.

Νέα παραλλαγὴ θείου. Ἐν τῇ ἀκαδημίᾳ τῶν
ἐπιστημῶν ὁ κ. Friedel ὑποβάλλει ἀνακοίνωσιν τοῦ
κ. Engel, δι' ἧς γνωρίζει τὴν ὑπαρξίν καὶ ἐτέρας μορ-
φῆς τοῦ θείου, Ἀποσυνθέτων οὕτως ὑδαρῆ διάλυσιν
ὑποθειώδους νατρίου δι' ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος· παρετή-
ρησεν ὅτι τὸ ὑγρὸν μετὰ τινὰ χρόνον γίνεται κίτρινον
καὶ ἐὰν ἀναταραχθῇ μετὰ χλωροφορίου ἐκκρίνει θεῖον,
ὅπερ δι' ἐξατμίσεως κρυσταλλοῦται εἰς ῥομβόεδρα.
ὑπὸ τὴν νέαν ταύτην μορφήν τὸ θεῖον ὥραε τινὰς μό-
νον δύναται νὰ διατηρηθῇ.

Ἐμπόριον ἐλεφαντόδοντος. Ἡ πώλησις τοῦ
ἐλεφαντόδοντος ἀποτελεῖ σπουδαιότατον ἄρθρον ἐμπο-
ρίου διὰ τὰ κράτη τῆς κεντρικῆς Ἀφρικῆς, ὅλον ἐν
ἐπεκτεινομένου. Οὕτω κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος συ-
νεστήθη ἐν Ἀμβέρσῃ τῆς Βελγικῆς ἀγορὰ λειτουρ-
γοῦσα κατὰ τριμηνίαν διὰ τὸ ἐμπόριον τοῦ ἐλεφαντό-
δοντος. Τὴν πρώτην φορὰν (Ἰούλιος 1890) περιέλαβε
1399 χ. ὀδόντας ἀποταλοῦντας ἐν ὄλῳ βάρους 13 ½ τόν-
νων, τὴν 18 τοῦ 8βρίου ἐγένετο τὸ δεύτερον καὶ ἐπω-
λήθησαν 2000 ὀδόντες προσερχόμενοι ἐκ Κόγκου καὶ
ἀντιπροσωπεύοντες βάρους 35 τόνων. Εἰς ὄδους πρῶ-
της ποιότητος ἐπωλήθη ἀντὶ 1637 χρ. φρ. τὰ 50 χι-
λιόγραμμα, ἧτοι 100 φρ. χρ. περίπου ἡ οὐα.

Διατροφήσις σιδηρᾶς πλακῶς διὰ θείου.
Ράβδος καὶ πλάκες μεταλλικαὶ δύνανται νὰ διατρυ-
πηθῶσι εὐκολότατα καὶ διὰ τρόπου λίαν περιέργου.
Λαμβάνομεν ράβδον θείου καὶ ἔξομεν ἢ τήκομεν
αὐτὴν εἰς τὸ ἄκρον μέχρις οὐ λάβῃ τὸ σχῆμα τῆς
ὀπῆς, ἣν θέλομεν νὰ κατασκευάσωμεν ἀκολούθως θερ-
μαίνομεν τὸν σίδηρον μέχρι λευκοπυρώσεως εἰς
τὸ μέρος ἐνθα θὰ γίνῃ ἡ διάτρησις καὶ ἐπ' αὐτοῦ
ἐπακουμβῶμεν τὴν ράβδον καὶ ὠθοῦμεν — ἡ ράβδος τοῦ

θείου εϊσέρχεται εἰς τὸν σίδηρον ὡς καρφίον ἐντὸς βουτύρου καὶ κατασκευάζει τὴν ὀπὴν εἰς τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα τὸ ὁποῖον θέλομεν.

Ὁκονίτης. Νέα ἀπομονωτικὴ οὐσία τείνει νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν γουταπέρκαν εἰς τὰ περιβλήματα τῶν ἠλεκτρικῶν συρμάτων κλ. Εἶνε ὁ *οκονίτης*, συνισταμένη ἐκ Καουτσούκ, θείου, αἰθάλης, ὀξειδίου τοῦ ψευδαργύρου, λιθαργύρου καὶ σίλικος.

Διεθνῆς ἔκθεσις ἠλεκτρισμοῦ κλ. Μεγάλῃ διεθνῆς ἔκθεσις θὰ λάβῃ χώραν τὸν προσεχῆ Μάϊον ἐν Toulouse διαρκέουσα ἀπὸ τῆς 3 Μαΐου μέχρι τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1891. Θὰ περιλάβῃ ἐκθέματα ἠλεκτρισμοῦ, μηχανικῆς ἐφαρμοσμένης εἰς τὸν ἠλεκτρισμὸν κλ. τεχνολογικῆς καὶ ἐμπορικῆς χημείας, ὑγιεινῆς, θρέψεως κηπορικῆς καὶ γεωργικῆς, ἐπιπλώσεως, ὄργανα τῶν ὄργανα Μουσικῆς, παιγνίδια παντὸς εἶδους, γλυπτικῆς καὶ ὄρολογιοποιίας δείγματα κ.λ. Διὰ πληροφορίας ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς κυρίους Liepmann καὶ A. de Laune rue du Conservatoire à Paris ἀρ. 13.

ΕΓΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κύριοι συντάκται τοῦ «Προμηθέως»,

Εὐχαριστῶ ὑμῖν διὰ τὴν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 21. Ἀπριλίου δημοσίευσιν τῆς ἐπιστολῆς μου. Ἀλλὰ λέγετε ὅτι ἠδυνάμην νὰ ὑπογράψω τὸ ἀληθές μου ὄνομα καὶ ὅτι, τοῦτο πράττων, θὰ συνεμορφούμην πρὸς τὴν ἄλλοτε δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ φιλιτάτῳ *Προμηθεῖ* (Α', σελ. 410—411) ὑμετέραν παράκλησιν. Ἔχετε πληρέστατα δίκαιον, κύριοι συντάκται, ἀλλ' ὅμως ἐπιτρέψατέ μοι, ἐπιεικῶς φερόμενοι, νὰ συμμαχῶ ὑμῖν ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς. Διεξάγετε οὕτω σοφῶς καὶ γενναίως τὸν ὑπὲρ τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Ἀληθείας ἀγῶνα, ὥστε συστήλλομαι ἐγὼ νὰ ἐμφανισθῶ εἰς τὸ κοινὸν ὡς σύμμαχος πραγματικὸς ἀνδρῶν, οὐδεμίαν ἐχόντων ἀνάγκην τῆς συμμαχίας μου. Ἡ συμμετοχὴ μου ἐν τῷ ἀγῶνι εἶνε οὐχὶ συμπαραστάτου καὶ συναθλητοῦ ἀλλὰ θαυμαστοῦ καὶ ἐπαινέτου. Τὸν ἐπαινέτην λοιπὸν ὑμῶν καὶ θαυμαστὴν ἄφετε ἀνώνυμον. Ἀντιπροσωπεύει τὸ ἐκτιμῶν ὑμᾶς μέγα κοινόν! Δὲν νομίζετε ὅτι, ὑπογράφων ἐγὼ τὸ ἀληθές μου ὄνομα, θὰ ὑπελαμβανόμην ὑπὸ τινῶν, μὴ δυναμένων νὰ ἐννοήσωσι τί ἐστὶν ἐνθουσιασμός ὑπὲρ τῶν καλῶν καὶ λατρεῖά τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀληθείας, θὰ ὑπελαμβανόμην, λέγω, ὡς μεροληπτῶν καὶ φιλοπροσωπῶν;

Ἔχω λοιπὸν ἀπόφασιν νὰ μείνω ἀνώνυμος καὶ νὰ ἐπιστέλλω εἰς ὑμᾶς ἐνίοτε κρίσεις μου τινὰς μετὰ τῆς φιλαύτου ἀξιώσεως νὰ δημοσιεύωνται, ἂν ἐγκρίνωνται, ἐν τῷ λαμπροτάτῳ ὑμῶν περιοδικῷ.

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 21. Ἀπριλίου, ἐν ᾧ δημοσιεύθη ἡ πρώτη ἐπιστολὴ μου, εἶδον (σελ. 142) ὅτι τὸν Lamarck, τὸν Στέφανον Geoffroy Saint-Hilaire, τὸν Goethe, τὸν Darwin, τὸν Herbert Spencer, τὸν Haeckel, τὸν Hegel καὶ πάντας τοὺς θιασώτας

αὐτῶν ὁ ἀξιοτίμος κ. Ἰωάννης Σκαλτσούνης ἀποκαλεῖ *φαταϊκοὺς ἐπιστήμονας*, ἀνθρώπους *φατασίας νοσοῦνης* καί, τὸ χεῖριστον, *ἀγύφτας τῆς ἐπιστήμης*!!! Καὶ εἶδον μὲν ὡσαύτως πόσον σοφῶς καὶ ἐπιδειξίως καυτηρίζετε τὸν ἀδικώτατον τοῦτον καὶ θρασυτάτον ὕβριστήν, ὅστις τολμᾷ τοιαῦτα νὰ λέγῃ περὶ τῶν περικλεῶν φωστήρων τῆς ἀνθρωπότητος· ἀλλὰ καὶ πόσον εἰσθε ἐπιεικεῖς! Πόσον εἰσθε ἀνίκαντοι νὰ ἐπιμειρήσῃτε τὴν προσήκουσαν ποινὴν κατὰ τῶν τοιούτων ἀδικητῶν! Αἱ ὕβρεις αὗται τοῦ κ. Ἰ. Σκαλτσούνῃ δὲν εἶνε ὕβρεις προσωπικαὶ κατὰ τῶν εἰρημένων ἀνδρῶν. Πολλοῦ γε καὶ δεῖ! Εἶνε ὕβρεις κατ' αὐτῷ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, κατ' αὐτοῦ τοῦ ὀρθοῦ λόγου, κατὰ τῆς ἐπιστήμης αὐτῆς (*),— καὶ τὰς τοιαύτας ὕβρεις μόνος ὁ Χριστὸς ἐγένωσκε καταλλήλως νὰ ἐκτιμᾷ καὶ νὰ τιμωρῆ, ὡς φαίνεται πολλαχοῦ τῆς Καινῆς Διαθήκης. «Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία — ἔλεγεν ὁ Χριστὸς — ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ Πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· καὶ ὅς ἂν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὅς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ, οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι» (Ματθ. 12, 31—32. Βλ. καὶ Μάρκ 3, 28—29. καὶ Λουκ. 12, 10). Διότι καὶ τότε οἱ σύγχρονοι τῷ Χριστῷ Ἰωάννη Σκαλτσούνῃ, ἦτοι οἱ Φαρισαῖοι, ἔλεγον περὶ αὐτοῦ ὅ,τι λέγει σήμερον περὶ τῶν προειρημένων σοφωτάτων τῆς Ἑσπερίας ἀνδρῶν ὁ κ. Ἰωάννης Σκαλτσούνῃς δηλαδὴ ὅτι εἶχεν ὁ Ἰησοῦς ἐν αὐτῷ ἀκάθαρτον πνεῦμα καὶ τὸν Βελζεβούλ αὐτὸν τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμονίων! (**)

Ἐν γένει, ἀξιοτίμοι κύριοι συντάκται, ὁ ψυχρῶς ἐξετάζων τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν τῶν νεωτέρων μισεπιστημῶνων εὐρίσκει αὐτὰ θαυμασιῶς ὅμοια πρὸς τὰ τῶν πάλαι μισοχριστῶν, καὶ τὸ μῖσος, ὅπερ αἰσθάνεται κατὰ τῶν καταπτύστων ἐκείνων τῆς προόδου ἐχθρῶν, ἐπεκτείνει καὶ ἐπὶ τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους τῶν Φαρισαίων!

Μετὰ διακεκριμένης ὑπολήψεως
Τιβέριος Γράκχος.

(*) Σημείωσις τοῦ «Προμηθέως». — Καὶ ἡμεῖς ἐν σελ. 78. ἐγράψαμεν τὰ ἑξῆς: «Υἶρην ἢ συκοφαντίαν κατὰ τῆς ἐπιστήμης θεωροῦμεν ὡς προδοσίαν τῆς ψυχῆς τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρου, ὡς βεβήλωσιν τοῦ πανσέπτου καὶ πανεκλάμπρου ἐκείνου εἰδώλου, τῆς παρθένου Ἀληθείας, ὅπερ κατέθελε καὶ κατεμάγευσεν τὴν νεότητα ἡμῶν, ὅπερ ἐστεροποίησε τὸ ἀνδρικὸν ἡμῶν βῆμα, καὶ ὅπερ εἶνε ἡ υπερτάτη ἡμῶν ζωὴ, ἡ υπερτάτη ἡδονή, ἡ υπερτάτη θρησκεία, τὸ ἠθικὸν ἡμῶν πᾶν!»

(**) Σημείωσις τοῦ «Προμηθέως». — Τὰ αὐτὰ ἐλέγοντο καὶ περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. «Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μῆτε ἐσθίων μῆτε πίνων, καὶ λέγουσι, Δαιμόνιον ἔχει» (Ματθ. 11, 18. Βλ. καὶ Λουκ. 7, 33.).

Τύποις Πάσσαρη καὶ Βεργιανίτου,